

Kohtuasi C-653/23

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

6. november 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus, Läti)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

1. november 2023

Kaebaja esimeses kohtuastmes ja apellant:

SIA TOODE

Vastustaja esimese astme kohtus:

Valsts ieņēmumu dienests (maksuhaldur, Läti)

[...]

Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus, Läti)

KOHTUMÄÄRUS

Riia, 1. november 2023

Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus) vaatab [...] [kohtukoosseis]

kirjalikus menetluses läbi apellatsioonikaebust, mille esitas SIA TOODE Administratīvā rajona tiesa (rajooni halduskohus, Läti) 14. aprilli 2022. aasta otsuse peale, mis tehti halduskohtumenetluses, mis algatati SIA TOODE kaebuse alusel, milles paluti sellise uue soodsa haldusakti andmist, millega määratakse abi jaanuari ja veebruari 2021 käibekapitali voogude vähenemise kompenseerimiseks.

Taust

Asjaolude kirjeldus

- 1 Apellant SIA TOODE esitas 25. märtsil ja 9. aprillil 2021 maksuhaldurile taotluse, et talle määrataks COVID-19 kriisist mõjutatud ettevõtjana abi, et tagada jaanuari ja veebruari 2021 käbekapitali vood.
- 2 Maksuhaldur leidis, et apellandi käive ei olnud jaanuaris ja veebruaris 2021 piisavalt vähenenud, et ta täidaks ministrite nõukogu 10. novembri 2020. aasta määruse nr 676, millega kiidetakse heaks COVID-19 pandeemiast mõjutatud ettevõtjate käibekapitali voogude tagamiseks mõeldud abi eeskirjad (Ministru kabineta 2020.gada 10.novembra noteikumi Nr. 676 „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai“; edaspidi „abieeskirjad“), punktides 4.2.1 ja 4.2.2 sätetatud nõuded.
- 3 SIA TOODE esitas kohtule kaebuse, milles palus määrata talle abi, et tagada jaanuari ja veebruari 2021 käibekapitali vood. Apellant leiab, et maksuhalduril ei olnud tema käibe arvutamisel põhjust võtta arvesse asjakohase maksuperioodi kohta esitatud käibemaksudeklaratsioonil kajastatud tehingute koguväärtust.
- 4 Esimese astme kohus jättis 14. aprilli 2022. aasta otsusega äriühingu SIA TOODE kaebuse rahuldamata leides, et äriühing ei täida abi saamise nõudeid.
- 5 SIA TOODE esitas esimese astme kohtu otsuse peale apellatsioonkaebuse, kuna ei nõustunud otsuse järeldustega selles osas, et käibe arvutamiseks on vaja võtta arvesse andmeid kõigi käibemaksudeklaratsioonil kajastatud tehingute koguväärtuse kohta.
- 6 Rahandusministeerium esitas menetluse jooksul oma seisukoha, mille kohaselt lähtuti abieeskirjades ette nähtud abikava koostamisel Euroopa Komisjoni 19. märtsi 2020. aasta teatise „Riigiabi ajutine raamistik majanduse toetamiseks praeguse COVID-19 puhangu kontekstis“ (C(2020) 1863) (edaspidi „ajutine raamistik“) punktis 3.1 kehtestatud nõuetest ja majandusministeerium sai nimetatud abikavale Euroopa Komisjoni heakskiidu. Euroopa Komisjoni heakskiit abi kokkusobivuse kohta kehtis kuni 30. juunini 2022, mis tähendab, et pärast seda kuupäeva ei lubata ajutise raamistiku kohaselt abi anda.
- 7 Vastusena küsimustele, mille Augstākā tiesa (kõrgeim kohus, Läti) esitas ühes teises haldusasjas (kohtuasi SKA-356/2023), esitas Euroopa Komisjon 11. septembri 2023. aasta arvamuse (edaspidi „komisjoni arvamus“).

Komisjon märgib, et liikmesriikide kohtute ülesanne on tuvastada asjakohaste riigisisese õiguse sätete põhjal, millisel hetkel omandas taotleja õiguslikult siduva ja tingimusteta õiguse saada abieeskirjade alusel abi. Komisjon leiab, et vastavalt abieeskirjade punktile 23 antakse abi hetkel, kui maksuhaldur teeb nimetatud abi andmise (või selle andmisest keeldumise) kohta otsuse.

Samas rõhutab komisjon, et abi andmine pärast ajutise raamistiku punkti 22 alapunktis d kehtestatud tähtaja möödumist rikuks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõikes 3 sätetatud peatamiskohustust ja liikmesriigi kohtud

peavad takistama taotlejale nimetatud abi määramist. Juhul, kui taotleja taotletavat abi ei ole enne 30. juunit 2022 antud, ei saa liikmesriigi kohtud pärast nimetatud kuupäeva määrata abi andmata jätmise tõttu taotlejale tekitatud kahju eest nimetatud abi asendamiseks hüvitist.

- 8 Apellant on esitanud komisjoni arvamuse kohta oma seisukoha ja märkinud, et abi andmise kuupäevaks tuleb lugeda hetk, kus maksuhaldur on teinud esialgse otsuse abi andmise või andmata jätmise kohta, mis käesoleval juhul on 23. aprill 2021. Juhul, kui liikmesriigi kohus rahuldab soodsa haldusakti andmise nõude ja kohustab maksuhaldurit võtma vastu otsuse apellandile abi andmise kohta, tuleb seda maksuhalduri hilisemat otsust pidada varem algatatud haldusmenetluse lõpetamiseks.

Maksuhaldur märgib, et põhikohtuasjas vaidlustatud otsustega keelduti apellandile jaanuari ja veebruari 2021 eest abi määramisest. Nimetatud otsustega ei antud apellandile konkreetset õigust abi saada. Maksuhaldur ei teinud kuni abi määramise perioodi lõpuni, milleks oli 30. juuni 2022, apellandile abi andmise kohta ühtegi muud otsust. Vastavalt komisjoni arvamuses märgitule ei saa kohtud otsustada abi andmist tagasiulatuvalt, kohustades maksuhaldurit võtma abi andmist käsitleva haldusakti vastu pärast abi määramise perioodi lõppu.

Põhjendus

Kohaldatavad õigusnormid

Riigisisene õigus

- 9 Äritegevusele antava abi kontrolli käsitlev seadus (Komercedarbības atbalsta kontroles likums)

§ 1 lõike 2 punkt 2:

Abi andmise kuupäev: kuupäev, kui äritegevusele antava abi saajal tekib vastavalt seadusele õigus nimetatud abi saada.

- 10 Halduskohtumenetluse seadus (Administratīvā procesa likums)

§ 250 lõige 2:

Haldusakti õiguspärasuse hindamisel võtavad kohtud oma otsuses arvesse ainult põhjendust, mille ametiasutus on haldusaktis esitanud. Nimetatud piirangut ei kohaldata juhul, kui nõutakse soodsa haldusakti andmist.

§ 254 lõige 1:

Kui kohus leiab, et haldusakti andmise nõue on põhjendatud, kohustab ta ametiasutust andma asjaomase haldusakti.

- 11 Abieeskirjad

Punkt 23:

Abi andmise hetkeks loetakse kuupäev, kui maksuhaldur teeb abi andmise otsuse.

Punkt 23.¹:

Kui abi ei kasutata kahe kuu jooksul alates kuupäevast kui maksuhaldur tegi abi andmise otsuse, tagastab ettevõtja abi kasutamata osa maksuhaldurile.

Punkt 24:

Otsus tehakse vastavalt ajutisele raamistikule kuni 30. juunini 2022.

Euroopa Liidu õigus

12 Euroopa Liidu toimimise leping.

Artikli 107 lõige 1:

Kui aluslepingutes ei ole sätestatud teisiti, on iga sugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

Artikli 107 lõike 3 punkt b:

Siseturuga kokkusobivaks võib pidada:

abi üleeuroopalist huvi pakkuva tähtsa projekti elluviimiseks või mõne liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks.

13 Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (edaspidi „määrus 2015/1589“)

Artikli 1 punkti b alapunkt ii:

„olemasolev abi” – heakskiidetud abi, see tähendab komisjoni või nõukogu poolt heaks kiidetud abikavad või individuaalne abi.

Artikli 1 punkt c:

„uus abi” – kogu abi, see tähendab abikavad ja individuaalne abi, mis ei ole olemasolev abi, sealhulgas olemasoleva abi muudatused.

14 Ajutine raamistik

Punkti 22 alapunkt d:

Komisjon loeb sellise riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti b alusel siseturuga kokkusobivaks, kui on täidetud kõik järgmised tingimused [...]:

d. abi antakse hiljemalt 30. juunil 2022.

Põhjused, miks on kahtlusi Euroopa Liidu õigusnormide tõlgendamisel

- 15 Arvestades, et COVID-19 mõjutab liikmesriike ja liikmesriikide võetud ohjeldamismeetmed mõjutavad muu hulgas ettevõtjaid, tunnistas komisjon ajutises raamistikus, et riigiabi on õigustatud ja selle võib kuulutada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punkti b alusel siseturuga kokkusobivaks piiratud ajavahemikuks, et leevendada ettevõtjate likviidsuspuudujääki ja tagada, et COVID-19 puhangu põhjustatud häired ei kahjustaks nende elujõulisust (punkt 18). Komisjon märgib ajutise raamistiku punktis 21 samuti, et lisaks olemasolevatele võimalustele, mis põhinevad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktil c, võivad praeguses olukorras olla asjakohaseks, vajalikuks ja sihipäraseks lahenduseks ajutised piiratud abisummad ettevõtjatele, kellel on ootamatu likviidsusnappus või isegi täielik likviidsuspuudus.

Abieeskirjad jõustusid 17. novembril 2020 ning neis sätestati kriteeriumid ja menetlused COVID-19 kriisist mõjutatud ettevõtjatele abi andmiseks, et tagada käibekapitali vood. Abieeskirjad koostati vastavalt ajutisele raamistikule ja nende eesmärk on kompenseerida COVID-19 kriisist mõjutatud ettevõtjatele käibekapitali voogude vähenemine, et elada üle teine COVID-19 laine.

Abieeskirjade punktist 26 tuleneb, et maksuhaldur teeb otsuse abi andmise kohta ja maksab selle välja ainult pärast seda, kui Euroopa Komisjon on teinud otsuse nimetatud eeskirjades käsitletava äritegevusele antava abi kokkusobivuse kohta liidu siseturuga.

Euroopa Komisjon tegi abi kokkusobivuse kohta sellise otsuse 16. detsembril 2020 (SA.59592 (2020/N)) ja selles sätestati, et abi võib anda kuni 30. juunini 2021. Hilisemates Euroopa Komisjoni otsustes nähti ette, et abi määramise periood kestab kuni 30. novembrini 2021 (3. juuni 2021. aasta otsus SA.64046 (2021/N)) ja lõpuks kuni 30. juunini 2022 (14. detsembri 2021. aasta otsus SA.100596 (2021/N)).

Seega tuleb abieeskirjade kohaselt antud ja välja makstud riigiabi käsitada siseturuga kokkusobivaks.

- 16 Eeltoodust tuleneb, et ajutise raamistikuga heaks kiidetud abikava eesmärk on anda lühiajalist abi ettevõtjatele, kellel on ootamatu vahendite nappus, mis tuleneb COVID-19 puhangust tingitud erandlikest asjaoludest.

Seda järeldust kinnitavad asjaomased õigusnormid. Ajutise raamistiku punkti 22 punktis d oli alguses sätestatud, et abi antakse kuni 31. detsembrini 2020 (seda tähtaega pikendati kolmel korral: neljanda muudatusega, mis jõustus 13. oktoobril

2020 pikendati tähtaega kuni 30. juunini 2021, viienda muudatusega, mis jõustus 28. jaanuaril 2021, pikendati tähtaega kuni 31. detsembrini 2021 ja kuuenda muudatusega, mis jõustus 18. novembril 2021, pikendati tähtaega kuni 30. juunini 2022).

Abieeskirjadega reguleeritakse samuti perioodi, mille jooksul saab riigiabi anda. Vastavalt nimetatud eeskirjade punktile 24 teeb ametiasutus vastavalt ajutisele raamistikule otsuse kuni 30. juunini 2022. Abieeskirjade punktis 23 on sätestatud, et abi andmise hetkeks loetakse kuupäev, kui maksuhaldur teeb abi andmise otsuse. Lisaks, kui abi ei kasutata kahe kuu jooksul alates kuupäevast kui maksuhaldur tegi abi andmise otsuse, tagastab ettevõtja abi kasutamata osa maksuhaldurile (abieeskirjade punkt 23.¹).

Seega tuleb abi käsitada eesmärgipärase ja siseturuga kokkusobivana, kui see antakse ja seda kasutatakse viivitamata ettenähtud otstarbel.

- 17 Olukord on aga teine, kui tekib vaidlus isiku õiguse üle riigiabi saada.

Kui ametiasutus keeldub riigiabi andmast – ebasoodne haldusakt –, on isikul õigus esitada vaie ametiasutuse üle teenistuslikku järelevalvet teostavale organile, taotledes soodsa haldusakti andmist, millega antakse taotletud abi. Ning isegi juhul, kui teenistuslikku järelevalvet teostav organ jätab taotluse rahuldamata, on isikul õigus pöörduda kohtusse ja taotleda soodsa haldusakti andmist – abi andmist – ja seda, et kontrollitaks, kas ametiasutuse keeldumine riigiabi andmisest on põhjendatud.

Käesolevas asjas taotles apellant 25. märtsil ja 9. aprillil 2021 pädevalt ametiasutuselt, et talle antaks jaanuari ja veebruari 2021 eest abi. Ametiasutus tegi esialgsed keelduvad otsused 23. aprillil ja 7. juunil 2021, kuid nimetatud ametiasutuse lõplikud otsused võeti vastu vastavalt 9. juunil ja 23. juulil 2021.

Apellatsioonikohtus algatati menetlus 29. juunil 2022.

Seega möödus kohtumenetluse ajal ajutise raamistiku punkti 22 alapunktis d (ja abieeskirjade punktis 24) sätestatud tähtaeg.

- 18 Kohus peab käesolevas asjas hindama, kas apellandil on vastavalt abieeskirjadele ja ajutisele raamistikule õigus saada riigiabi.

Kohus peab selle hindamiseks muu hulgas tegema kindlaks abi „andmise“ kuupäeva Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 mõttes ehk teisisõnu tuleb kohtul tuvastada hetk, millal abi tuleb pidada antuks. See aspekt on määrava tähtsusega selle tuvastamisel, kas apellandi taotletud abi on olemasolev riigiabi või uus abi.

- 19 Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud praktikale tuleb kohtul selleks, et teha kindlaks ajahetk, mil abi tuleb pidada antuks, võtta arvesse riigisisises õiguses selle abi saamiseks seatud kõiki tingimusi (28. oktoobri 2020. aasta

kohtuotsus Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), C-608/19, EU:C:2020:865, punktid 31 ja 32). Otsustav kriteerium selle kuupäeva kindlaksmääramisel, millal konkreetse meetmega riigiabi saajatele selle saamise õigus anti, on see, kui abisaajal tekib konkreetne õigus seda abi saada ja kohustatud riigil sellele õigusele vastav kohustus nimetatud abi anda. Just sel hetkel võib selline meede tekitada konkurentsimoonutusi, mis võivad kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses (25. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus Komisjon vs. European Food jt, C-638/19 P, EU:C:2022:50, punkt 123).

Samuti tuleneb Euroopa Liidu Kohtu praktikast, et alates hetkest, mil abisaajale antakse kohaldatavate riigisiseste õigusaktide alusel õigus riigi ressurssidest abi saada, tuleb abi pidada antuks, mistõttu kõnealuste ressursside tegelik üleandmine ei ole määrava tähtsusega (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Arriva Italia Srl, C-385/18, EU:C:2019:1121, punkt 36, ja 20. mai 2021. aasta kohtuotsus Azienda Sanitaria Provinciale di Catania, C-128/19, EU:C:2021:401, punkt 45).

Lisaks on Euroopa Liidu Kohus samuti selgitanud, et mis puudutab täpsemalt abi saanud ettevõtjat, kellel on tekkinud finantsraskusi, siis võimaldab sellist ettevõtjat juhtivatel isikutel asuda seisukohale, et tema tegevus on majanduslikult elujõuline ja seega jätkata tema tegevust, pigem avaliku võimu organite otsus anda ettevõtjale riigiabi, kui selle tegelik väljamaksmine, tingimusel et see otsus tekitab abi saanud ettevõtjale õiguse seda abi saada (19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Arriva Italia Srl, C-385/18, EU:C:2019:1121, punkt 37).

Samas on oluline arvestada, et riigiabi kehtestamine ei saa tuleneda kohtuotsusest, kuna selline kehtestamine on seotud otstarbekuse hinnanguga, mis ei ole kohtu ülesannetele omane. Järelikult, kuna asjaomased riigisisised õigusnormid näevad ette eelise – riigiabi –, ei saa kohtuotsuse alusel määratud summasid pidada sellest eelisest eraldiseisvaks riigiabiks (12. jaanuari 2023. aasta kohtuotsus DOBELES HES, C-702/20 ja C-17/21, EU:C:2023:1, punktid 76 ja 78).

- 20 Osutatud kohtupraktikast võib järeldada, et abi andmise hetkena, kui abi saajale antakse konkreetne ja tingimusteta õigus asjaomast abi saada, tuleb mõista liikmesriigi ametiasutuse vastavat otsust, millega abi antakse, olenemata sellest, millisel hetkel abi välja makstakse.

Nagu eespool märgitud, on käesoleva asja asjaolud kujunenud niimoodi, et pädev ametiasutus (maksuhaldur) ei ole kunagi tunnustanud apellandi õigust riigiabi saada ja seda küsimust hinnatakse nüüd kohtumenetluses. Seetõttu ei saa eeldada, et apellandi suhtes on mingil hetkel tekkinud õigussuhe, mida saaks käsitada konkreetse ja tingimusteta õigusena saada riigiabi.

Põhimõtteliselt saab selline õigus tuleneda apellandi jaoks ainult kohtuotsusest juhul, kui kohus leiab, et apellant on täitnud kõik riigisiseses õiguses asjaomase abi saamiseks seatud nõuded ning ametiasutuse abi andmisest keeldumine oli õigusvastane ja ei olnud põhjendatud. Samas tuleb arvestada, et kuna õigussuhet

varem ei eksisteerinud, ei saa kohtuotsuse täitmine tuua kaasa olukorda, kus soodne haldusakt antakse tagasiulatuvalt (*ex tunc*). Kohus võib nõuda ametiasutuselt, et see võtaks abi andmise kohta vastu asjaomase haldusakti *ex nunc*.

- 21 Käesolevas asjas käsitleb vaidlus õigust saada riigiabi ja sellise riigiabi väljamaksmist, mis kehtestati abieeskirjadega ja mille Euroopa Komisjon kiitis nõuetekohaselt heaks. Sellist abi võib käsitada „olemasoleva abina“ vastavalt määruse 2015/1589 artikli 1 punkti b alapunktile ii.

Euroopa Liidu Kohus on käsitlenud sellise abi hindamise küsimust, mille pädev ametiasutus on andnud isikule pärast heaks kiidetud abikava tähtaja möödumist, ja leidnud, et seda tuleb pidada uueks abiks (7. aprilli 2022. aasta kohtuotsus [Autonome Provinz Bozen], C-102/21 ja C-103/21, EU:C:2022:272, punktid 31–35 ja 42).

Siiski on käesoleval juhul asjaolud teistsugused, sest ametiasutus ei võtnud abi andmise otsust vastu pärast heaks kiidetud abikava kehtivuse lõppu, kuid on võimalik, et kui kohus hindab kohtumenetluse raames ametiasutuse poolt abi andmisest keeldumist abieeskirjade alusel, kuulutatakse selline keeldumine ebaseaduslikuks, tunnustatakse isiku õigust abi saada ja nõutakse pädevalt ametiasutuselt, et ta täidaks kohtuotsuse, andes nimetatud isikule abi ja makstes talle välja vastava abisumma.

Kohtul on kahtlusi selle osas, kas sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas – juhul kui kohtuotsusega sedastatakse õigus saada abi pärast õigusnormides sätestatud ja Euroopa Komisjoni poolt heaks kiidetud abi määramise tähtaja möödumist ning pädevat ametiasutust kohustatakse määrama abi ja maksuma taotletud abisumma välja –, võib pidada abi andmise kuupäevaks seda päeva, kui pädev ametiasutus keeldus põhjendamatult abisaajale riigiabi andmisest, ning kas seda abi tuleks pidada olemasolevaks või uueks abiks.

- 22 Riigiabi valdkonnas võib Euroopa Liidu Kohus eelkõige anda eelotsusetaotluse esitanud kohtule tõlgendusjuhised, mis võimaldavad viimasel kindlaks teha, kas riiklikku meetet saab käsitada riigiabina liidu õiguse tähenduses või, vajaduse korral, kas see meede on olemasolev abi või uus abi (13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Rittinger jt, C-492/17, EU:C:2015:1019, punkt 43).

Kuna käesolev kohus on kohustatud tagama liidu õigusest tulenevate kohtustute täitmise ja hoiduma selliste meetmete võtmisest, mis võivad ohustada Euroopa Liidu toimimise lepingu eesmärkide saavutamist, peab kohus Euroopa Liidu Kohtule eelotsusetaotluse esitamist vajalikuks.

[...] [menetlust puudutavad kaalutlused]

Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 267 [...] [viide riigisisestele menetlusnormidele] Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus)

otsustab

esitada Euroopa Liidu Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et riigiabi tuleb pidada „antuks“ hetkel, kui pädev ametiasutus keeldus põhjendamatult tunnustamast eraõigusliku isiku õigust saada riigiabi olukorras, kus keeldumise põhjendamatus tuvastatakse kohtuotsusega pärast abi määramise tähtaja möödumist?
2. Kas nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks, artikli 1 punkti b alapunkti ii tuleb tõlgendada nii, et olemasolev abi on abi, mis – kui puudub abi saamise õiguse tunnustamise otsus, mille pädev ametiasutus on teinud abi määramise tähtaja jooksul – antakse eraõiguslikule isikule pärast abikavas sätestatud abi määramise tähtaja möödumist sellise kohtuotsuse täitmisel, milles tuvastatakse, et abikavas sätestatud abi määramise tähtaja jooksul täitis isik kõik riigisiseses õiguses asjaomase abi saamiseks seatud tingimused ning pädeva ametiasutuse poolt abi andmisest keeldumine oli ebaseaduslik?

Menetlus peatatakse, kuni Euroopa Liidu Kohus teeb otsuse.

Käesoleva kohtumääruse peale ei saa edasi kaevata.

[...]

[...] [allkirjad ja tempel]